

SM/R-224

BUTLLETÍ OFICIAL

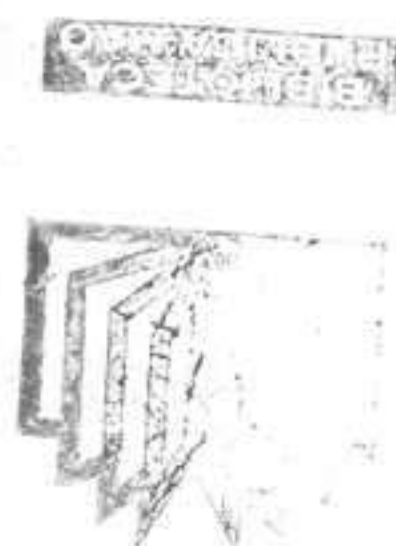

BIBLIOTEC
BIBLIOTECA

BISBAT DE MENORCA

Març-Abril, n. 2 - Any de 2005

BUTLLETÍ OFICIAL

BISBAT DE MENORCA

Març-Abril, n. 2 - Any de 2005
Imprimeix: Editorial Menorca, S.A.
Dipòsit Legal: MH-283/1992

Fotografia portada: Ermita ses Coves Velles. Es Mercadal

SUMARI

Sr. BISBE	77
<i>Homilies</i>	
- Crismal 2005	
- Al Santuari de Maria Auxiliadora. 3 d'Abril	
- En el funeral diocesà pel Papa Joan Pau II, 8 d'abril de 2005	
<i>Escrips</i>	
- A la comunitat diocesana de Menorca...	
- Para vivir la Semana Santa	
- ¿La Resurrecció o el Ressuscitat?	
- A la comunidad diocesana y a todos...	
- Comunicat del bisbe de Menorca	
- Pere, m'estimes?	
- Davant l'elecció del nou Papa	
- Demos gracias en comunidad	
- Tenim Papa. Donem gràcies a Déu	
<i>Cartes</i>	
- Carta del bisbe als parroquians de Sant Antoni Abat de Maó	
NUNCIATURA APOSTÓLICA EN ESPAÑA	97
ALTRES INFORMACIONS	99
CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA	101
ACTIVITATS DEL SR. BISBE	105
SECRETARIA GENERAL	113
ORGANISMES DIOCESANS	115
CRÒNICA DIOCESANA	119
AGENDA de maig i juny de 2005	125

HOMILIES

CRISMAL 2005

Is 61,1-3a.6a.8b-9; Apoc 1,5-8; Lc 4,16-21

Jesús torna a la sinagoga de Natzaret després de dies de soledat i d'oració i presenta clarament la seva identitat apropiant-se públicament del que diu Isaïes (61,1-2): *“portar la bona nova als pobres, curar els cors desfets, proclamar als captius la llibertat i als presos el retorn de la llum, proclamar l'any de gràcia del Senyor”*. I afegint: *“Avui és compleix aquesta escriptura que acabau d'escoltar”* (Lc 4,21).

Més tard, culminarà la seva missió oferint-se per a la llibertat de cada persona de tot temps (com ens ho ha recordat la 2ª lectura): *“Ell ens estima i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang, i ha fet de nosaltres una casa reial, uns sacerdots dedicats a Déu, el seu Pare”* (Ap 1,5-6).

Aquest ministeri alliberador de Jesús, en el que coincideixen Persona i Missió, se'ns revela d'una manera especial en el misteri de l'Eucaristia, on no és possible separar obra de redempció (sacrifici) i presència real (sagrament), perquè el Cos de Crist (Ave verum Corpus) és el mateix Cos “entregat” (Lc 22,19), i la seva Sang és la Sang “vessada” (Lc 22,20) *‘per nosaltres i per la nostra salvació’*.

Però el de Jesús és un sacrifici personal, no ritual (Hebr 10,5.9). És un ministeri singular i totalment únic i irrepetible. I és també l'ofertament d'un

home singular, el mateix Fill de Déu que, podent no morir, s'entrega lliurement i es fa no res.

D'aquest Ministeri i d'aquesta Missió ens ha fet participar explícitament a tots nosaltres: *“Tal com tu m’has enviat al món, jo també els hi he enviat”* (Jo 17, 18). I a més ens ha concretat com hem de realitzar-ho: *«Això és el meu cos, entregat per vosaltres. Feis això, que és el meu memorial»* (Lc 22, 19). És la “lògica eucarística”, que no significa només “repetir l’acció”. Es tracta que l’escolta de la Paraula del Senyor i la “fracció del pa” produeixi un nou poble d’enviats.

Efectivament, després de l’Ascensió, els Deixebles amb Maria són aquest nou poble d’enviats que viu de la memòria d’Aquell que continua present... Allò que va ser visible i història en Jesús ha passat als sagraments (diu Sant Lleó el Gran), i el sagrament de la Presència en la història del Crucificat Ressuscitat és l’Eucaristia.

Al darrer Sopar, Jesús va confiar a l’Església celebrar el memorial de la seva mort i resurrecció. Un esdeveniment que es comunica mitjançant un altre esdeveniment: de l’Eucaristia neix aquest nou poble de Déu que viu en comunitats ben identificades, (com ara, l’Església Particular de Menorca), que travessen la història reunides al voltant del Cos de Crist.

L’Eucaristia és regal (do) de Jesús a l’Església; no és possessió privada de ningú que pugui administrar-la segons la seva voluntat particular. En ella es troba implicada tota la vida personal i comunitària de tots els seguidors de Jesús, perquè la gran condició és que: *“Anunciar la mort del Senyor fins que Ell torni [“Feis això que és el meu memorial”] significa per als qui participen de l’Eucaristia la transformació de la nostra vida perquè ella arribi a ser tota eucarística”* (Ecclesia de Eucharistia 20).

Tots sabem que és el Baptisme allò que està a la base del nostre sacerdoci comú i de la nostra dignitat de cristians. Des del Baptisme tots participem ja de la plenitud pasqual de Jesucrist i en virtut del Baptisme i de la Confirmació, cada cristià és cridat, ungit i enviat a ser testimoni de l’Evangeli en l’Església i en el món.

Però també hi ha el sacerdoci ministerial. *“Pel Sagrament de l’Orde alguns cristians són constituïts... servidors de la Paraula de Déu, dispen-*

sadors dels sagraments i pastors, guies-acompanyants, del poble de Déu en el caminar de cada dia enmig del món” (Directori Sacramental per a la Diòcesi de Menorca 2.3.1.).

Avui, els vostres Pastors i jo mateix som convidats a penetrar un poc més, sempre amb humilitat i agraïment, en aquest *gran do i misteri del sacerdoci ministerial que és en nosaltres per la imposició de les mans* (1Tim 4,14;2Tim 1, 6-7), i que la comunitat cristiana rep a través de la successió episcopal que ens remet als Apòstols.

Quan el Bisbe, el dia de l’ordenació sacerdotal, ens va entregar la patena i el calze, ens va dir: *“rep l’ofrena del poble sant per presentar-la a Déu. Considera allò que realitzes i imita allò que commemores...”* I és que l’Eucaristia està en el cor de l’Església (“font i cimal”, LG 11) i per açò, tot i que són moltes les nostres activitats, l’Eucaristia és l’acció eclesial i el servei pastoral més important que podem realitzar com a cristians i capellans, i d’ella ha de sorgir l’energia de la caritat pastoral que identifica la nostra vida i activitat ministerial (PO 6 i 14) i ens dóna capacitat per a poder afrontar el descoratjament i desil·lusions per les que tots passem.

En el sacrifici eucarístic actuam *“in persona Christi”* i som cridats a ‘representar-lo’, a fer-lo present, a identificar-nos totalment amb Ell que no pot ser substituït per ningú (Dominicae Cenaee 8). Però tots nosaltres tenim moltíssim clar la gran diferència que hi ha entre re-presentar i substituir.

I perquè sabem molt bé que el nostre ministeri no queda reduït a la celebració dels ritus sinó que consisteix, sobretot, en l’oferiment de la nostra persona a Déu, l’única manera de “representar” a l’Insubstituïble és fent realitat cada dia l’entrega de tota la vida, allò que sant Pau anomena “el nou culte” (Rom 12, 1). Sense aquesta ofrena total de nosaltres mateixos l’exercici del nostre ministeri serà difícil d’entendre per ningú. I aquesta ofrena l’hem d’aprendre justament en l’Eucaristia, amb la institució de la qual neix precisament el nostre sacerdoci ministerial. (*“Que Ell faci de nosaltres una ofrena eterna”*, deim en la Pregària Eucarística III).

I perquè, igualment, tenim molt viva consciència de la desproporció que hi ha entre el do que rebem i la fràgil gerra de terrissa que som, per això mateix no pot mancar la nostra oració de cada dia dirigida a Aquell a qui ho confiem tot dient-li: *“Tota la meva esperança està posada en la immen-*

sa grandesa de la teva misericòrdia” (Sant Agustí a les Confesiones X, 29, 40).

Sapiguem, doncs, fer recull en la celebració eucarística d'aquell amor del Bon Pastor que *“dóna la vida per les seves ovelles”* (Jn 10, 11); sapiguem trobar en Ell la força per no abandonar el ramat fugint quan vénen les dificultats; sapiguem amb Ell, unint-nos al seu lliurament, fer el do de la pròpia existència amb els seus valors i les seves debilitats, a fi que els fidels *“tinguin vida, i en tinguin a desdir”* (Jn 10, 10).

Cada any, en aquesta celebració tenim l'oportunitat de fer un especial reconeixement d'aquell Do per excel·lència que ens ha concedit Crist glorificat quan envià des del Pare l'Esperit Sant, *“L'Esperit que acaba la seva obra en el món, duent a terme la santificació de totes les coses”* (Pregària eucarística IV).

I també avui jo mateix, Bisbe de Menorca per la misericòrdia de Déu, vull renovar-vos la meva estima i reconèixer i agrair la vostra dedicació i la vostra generositat en gastar la vostra vida, el vostre temps, les vostres forces, la vostra salut..., confiant en Jesucrist que ens ha cridat i constituït pastors del seu poble en aquest temps i en aquesta Església particular de Menorca.

HOMILIA AL SANTUARI DE MARIA AUXILIADORA 3 D'ABRIL

Al Papa Joan Pau II li ha arribat el moment de passar d'aquest món al Pare... L'Esperit ens el va regalar un dia per dirigir l'Església de Déu com a successor de Pere i som molts els qui recordem les seves primeres paraules en públic: *“No tingueu por”*. I després: *“Obriu de bat a bat les portes a Crist”*. Ara és a ell al qui se li obren de bat a bat les portes de la Vida que no acaba.

En la Paraula de Déu que hem proclamat aquest 2n diumenge de Pasqua hem vist com entorn al Ressuscitat, que ofereix *“la pau”* incondicional (*Shalom*), una pau duradora que *comporta benevolència i misericòrdia...* va formant-se una Comunitat de *“Creients”* (1ª lectura): Som, sobretot, una comunitat que *“CREU”*.

**Una comunitat de fe pasqual* (la fe en Crist mort i ressuscitat), que s'alimenta de "escoltar la Paraula", i que "creu sense haver vist", fiant-se del testimoni dels apòstols. La 2ª lectura i l'evangeli subratllen amb força la importància i el valor de la fe per a la vida i la salvació dels seguidors de Crist.

**Una comunitat animada per l'Esperit*: el do del Ressuscitat que "anima", sosté i acompanya la seva Església.

**Una comunitat missionera*: una comunitat enviada al món ("obrint portes i sense por"...: el contrari del que passava aquell dia als primers seguidors...) l'experiència de Jesús "viu" porta al compromís missioner...

**I una comunitat en tensió escatològica* ("cercau les coses de dalt..."). Aquesta dimensió és fortament present a la 1Pe, 3-9 (2ª lectura): "ens ha donat una esperança viva, gràcies a la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts... per una heretat que res no pot destruir ni deteriorar ni marcir, reservada dalt del cel per a vosaltres... per a la salvació que ell té preparada perquè es reveli a la fi dels temps."

La comunitat cristiana dels primers temps visqué la Resurrecció de Jesús com el centre de la seva existència. Totes les seves certeses, la seva capacitat de compartir béns, la seva serenitat davant el martiri, el seu amor per l'Eucaristia... tot anava referit en últim terme al misteri Pasqual de Crist a la seva mort i a la seva resurrecció. *La fe en la resurrecció del Senyor és el tema fonamental de la vida per un cristià.*

Al salm 117 hem pregat: "Avui és el dia en què ha obrat el Senyor". És el dia en què es va manifestar el seu poder sobirà venent la mort i, per açò, és motiu de goig i d'alegria per tots els qui creim en el Senyor Jesús.

Juan Pau II, ha proposat infatigablement aquest missatge i, com Successor de l'Apòstol Pere, ha exercit el ministeri de confirmar la fe dels germans... manifestant sempre ell mateix *una profunda experiència de fe.*

Ha estat per nosaltres un do de Déu que devem i volem agrair, confiant-lo amb tot afecte a Santa Maria, la Mare del Redemptor, a la que tan vinculat ha estat amorosament tota la seva vida.

Que el Senyor, Bon Pastor, perdoni les seves debilitats i pecats i el faci participar del Goig etern. L'encomanam a l'amor misericordiós del Bon Déu amb molta *confiança*. Perquè als creients, l'esperança cristiana ens fa aixecar el cor.

EN EL FUNERAL DIOCESÀ PEL PAPA JOAN PAU II 8 D'ABRIL, DE 2005

(Rom 14, 7-9.10b-12; Lc 24, 13-35)

El serè traspàs del nostre molt estimat Papa Joan Pau II, culminació d'una vida arrelada en Déu, ens ha convocat avui en aquesta celebració eucarística oferint el sufragi de les nostres pregàries demanant que el Senyor el faci participar del Goig etern, i encomanant les seves debilitats i pecats a l'amor misericordiós del Bon Déu amb molta *confiança*.

El mateix Papa, explicant fa poc més d'un any els seus sentiments al moment de la seva elecció, confessava: "*Com podia no pesar-me una responsabilitat tan gran? Va ser necessari recórrer a la misericòrdia divina perquè pogués respondre: Accepto*". I, després d'afegir que no ha tingut més desigs que "*testimoniar que Crist Bon Pastor està present i actua a la seva Església*", resava dient: "*Perdona el mal comès i multiplica el bé: tot és obra teva i només a Tu t'és deguda la glòria.*"

Ara també nosaltres podríem recordar tantes coses: el seu servei generós promovent el respecte a la dignitat i drets fonamentals de la persona humana, la vida, la veritat, la llibertat, la justícia, la solidaritat. O el seu esforç en favor de la pau, de la unitat de l'Església i entre els cristians, el diàleg interreligiós...

Però, sobretot, hem d'agrair a Déu el testimoni d'una vida centrada en la fe i en l'esperança en Jesucrist Ressuscitat (al qual ens ha convidat sempre a "obrir-li el cor"). I el testimoni del seu profund amor a l'Església i a la humanitat que sempre serà un bon exemple i estímul per a la nostra vida

cristiana, una vida que hem de viure envoltats de persones tancades al misteri de Déu... Tanmateix, el Ressuscitat té capacitat de penetrar en els llocs tancats!...

Els cristians creiem que la resurrecció de Jesús és la seguretat que Déu ha sortit vencedor i que la vida, el bé, l'amor... dominaran, o millor, que un dia s'imposaran. Tenint com a fonament Jesús Ressuscitat, l'anunci i la construcció d'un món nou, d'una nova humanitat (el Regnat de Déu) poden trobar entrebancs però no frenar-se... (Ps 19, 2-5).

He llegit que “*avui, després d'Auschwich, després del 11S i el 11M, després d'Iraq, després del terratrèmol marítim del Sud-est Asiàtic... resulta difícil l'experiència del Ressuscitat... i pot resultar blasfem parlar a la lleugera de la resurrecció*”. Certament, hi ha coses que ens durien a pensar i a viure com si el Ressuscitat no existís, com si davant el futur no hi hagués moltes coses positives a esperar...

També, durant un temps els primers seguidors de Jesús, desencantats, varen resistir-se a acceptar la novetat del Ressuscitat. Havien cregut en Ell i l'havien considerat un *profeta* poderós en paraules i obres (Lc 24, 20); varen tenir ideals que els varen fer sortir de la seva aldea, però... després començaren a pensar que havien estat uns il·lustrats. *La creu havia romput tota expectativa*. Els hi quedava el caliu d'un record meravellós però ja irrealitzable, que els d'Emaús explicaven marxant plens de malenconia, amb un cor trist, resignat, desil·lusionat... Allunyar-se de la comunitat amb l'excusa que no hi ha res a fer i que tot va molt malament... és fins i tot el més fàcil.

En el fons, el problema és el de tots en situacions semblants: “¿On és Déu?, ¿per què no es deixa veure? Si aquest era un home de Déu, ¿per què no el va ajudar? ¿On és la justícia, on és el poder diví?”. És el drama en el que entram quan les coses van desenvolupant-se fora dels esquemes que hem previst i hem de començar a entendre quina és i on és la voluntat de Déu.

En aquest sentit, l'experiència d'Emaús és una catequesi ‘integral’ per a mostrar-nos la presència de Jesús Ressuscitat que ens fa costat: en la Sagrada Escripura (on “*s’abrusa el nostre cor*”...); en l'Eucaristia (on “*ens obre els ulls i el podem reconèixer en partir el pa*”); i en la Comunitat, on cele-

bram i confirmam la nostra fe (“...van trobar reunits els Onze i els qui eren amb ells, que els van dir: *Realment el Senyor ha ressuscitat i s’ha aparegut a Simó!*”).

La trobada amb Jesús va fer-los partícips de la força de la seva resurrecció, va anar transformant-los i obrint-los possibilitats: Van experimentar que Jesús és Ressuscitat... i Ressuscitador, i començaren a jugar-se la vida per Ell escampant la Bona Notícia.

Germanes i germans, “*ningú de nosaltres no viu ni mor per a ell mateix: si vivim, vivim per al Senyor, i si morim, morim per al Senyor. Per això, tant si vivim com si morim, som del Senyor, ja que Crist va morir i va tornar a la vida per ser Senyor de morts i de vius.*” (Rom 14, 7-9). És l’hora de demostrar amb la nostra vida de cristians convençuts que, des que Jesús Ressuscitat s’ha fet el trobadís amb nosaltres i hem cregut en Ell, és possible un altre món més humà. És l’hora de contar que, des que el Ressuscitat ha entrat en les nostres vides esmorteïdes, s’ha obert una bretxa a l’esperança i la utopia.

Jesús il·lumina amb la seva Paraula la nostra fe vacil·lant i sosté amb el do del seu Cos el nostre cansament. És l’hora de descobrir i de promoure els signes d’esperança... i així reconèixer les empremtes del Ressuscitat en el cor de l’Església i de la societat.

Joan Pau II ens va recordar des del primer dia la condició: “*Obriu de bat a bat les portes a Crist*”.

ESCRITS

A LA COMUNITAT DIOCESANA DE MENORCA I A TOTS, HOMES I DONES QUE ESTIMA EL SENYOR

Som a les portes de les celebracions de la Setmana Santa i tornarem a proclamar l'entrada de Jesús a Jerusalem i l'evangeli de la Passió, procurant viure oberts a tots aquells en els qui continua viva avui la passió de Crist a casa nostra i en molts indrets de la geografia mundial.

Però ho hem de fer intentant afavorir entre tots una participació i vivència més intensa del Misteri Pascual al complet: Passió, Mort i Resurrecció del Senyor. És aquesta perspectiva de "Glorificació" la que il·lumina i fonamenta l'esperança dels cristians i ens fa cridar (i cantar) "deixem lo dol", perquè la mort no té la darrera paraula i el projecte de Déu per la humanitat és un projecte de Vida.

Ara, amb aquesta nota, vull recordar molt concretament que el **dimecres proper dia 23, a les 8 del capvespre, a l'església parroquial EL CARME de MAÓ** (que commemora els seus 200 anys d'història), els catòlics menorquins som convidats a reunir-nos per una celebració molt especial: l'anomenada **MISSA CRISMAL**, en la que seran beneïts els olis i consagrat el crisma amb els quals, a les nostres comunitats, l'Esperit ungirà els qui seran batejats o confirmats durant tot l'any, i també els nostres malalts...

En aquesta acció litúrgica tindrem especialment presents tots aquests germans i germanes i també els visitadors de malalts, els ministres extraordinaris de la comunió, els catequistes, els pares i padrins... i els membres de la Vida Consagrada, perquè també el seu Carisma és fruit de la Unció de Crist.

És un bon dia per agrair i confirmar-nos mútuament en la fe i en la confiança en Jesucrist que ens ha cridat al seu seguiment.

I la vostra presència en aquesta celebració serà també un *signe d'ecclesialitat*, acompanyant els vostres preveres que són cridats a renovar les promeses de la seva Ordenació **donant gràcies**, sempre amb humilitat i agraï-

ment, pel gran *do i misteri que suposa el sacerdocí ministerial*, un do que la comunitat cristiana rep a través de la successió episcopal que ens remet als Apòstols.

FELIÇ SETMANA SANTA I MOLT BONA PASQUA A CADASCÚ.

† Joan, Bisbe de Menorca

(Publicat al DIARI MENORCA el 19 de MARÇ de 2005)

PARA VIVIR LA SEMANA SANTA

“Habiendo amado a los suyos, los amó hasta el extremo.” (Jo 13,1)

Os invito a mirar la crucifixión de Jesús como la culminación de una vida amorosamente “entregada” (Gal 2,20; Jo 15,13) evitando al máximo romanticismos y sentimentalismo y, para que la Cruz no se nos haga nunca rutina (gracia que hemos de pedir), intentemos percibir a conciencia esta vinculación ‘*amor-entrega*’ en el proceso de donación de Jesús, que san Pablo describe como un “anonadamiento” (descendimiento) escalonado (Filip 2,6-8).

A muchos nos hace bien meditar lo que algunos llaman “*la Pasión interior*” de Jesús:

*su oración en *profunda soledad*: afrontando su agonía en soledad, yendo del Padre “ausente” a los amigos dormidos, a quienes había rogado estar con él, que orasen con él. (Vemos un Jesús muy humano que quiere sentirse arropado en estos momentos, pero le dejan solo. Abandonado por los suyos, los llamados, los elegidos y mimados por él, a los que ya había puesto en guardia. Un “*elegido*” le entrega, le traiciona; otro niega conocerle...);

*y cómo, incluso en esta situación, *sigue hablando con Dios como “el Padre”*, en comunión con él, aun sintiéndose abatido, abrumado. “*Si es posible, pase de mí...*”, parece un distanciamiento de voluntades: pero llega a querer que se haga la voluntad del Padre por encima de la suya.

Naturalmente, *contemplar* la Pasión y Muerte de Jesús “*desde dentro*” y “participando” (no como mero espectador), tiene que llevarnos necesariamente a “padecer con” las múltiples soledades y situaciones ‘injustas’ que sufren tantos hermanos a nuestro alrededor. La “Pasión” continúa hoy y nos atañe a todos personalmente. Cada uno puede sentirse participando en el papel que, en la narración evangélica han desempeñado Pedro, o Judas, o el Sanedrín, o los soldados romanos, o el Cirineo, o las piadosas mujeres, o María... De estas reflexiones puede partir, al comienzo de la Semana Santa, aquel camino de conversión que tanto necesitamos todos.

Pero sin olvidar ni un solo instante que no acabó todo en la Cruz...

Sus seguidores, “testigos”, jugándose la vida por Él, han reivindicado su nombre y su obra, anunciando que “*Jesús vive*” y que “*Dios ha hecho de él el criterio decisivo para el presente y futuro de la humanidad*” (J. Aldazábal).

Con mi saludo a cada uno,

† **Joan, Obispo de Menorca**

(Publicat al DIARI MENORCA el 20 de MARÇ de 2005)

¿LA RESURRECCIÓ O EL RESSUSCITAT?

“*Som allò que creiem i hi ha persones que no creuen en res*” (Ponç Pons).

La bona notícia de la resurrecció segons el llibre dels Fets dels Apòstols, que recomano llegir i meditar, va provocar reaccions agressives perquè la comunitat cristiana no es va limitar a explicar uns esdeveniments sobre Jesús de Natzaret, sinó que va anunciar amb força: “*jaquell qui vosaltres vau crucifica és VIU!*”. I açò és com posar-li al proïsme el dit a l’ull, perquè és dir que Déu dóna la raó a una persona que havia estat desqualificada i reivindica el seu nom i el valor de la seva vida i de la seva paraula. Que està de la seva part... i no de la part dels qui el van excomunicar.

Des d’aquell “*primer dia de la setmana*”..., i jugant-se la vida, els deixebles proclamen el valor fonamental de la paraula de Jesús i del seu pro-

jecte, de la seva manera d'entendre les coses. I prediquen el nucli de la fe cristiana demanant creure en Jesús, confiar-se en ell i incorporar-se a la seva Església: anuncien el seu itinerari des de Galilea fins a Jerusalem, les seves paraules i miracles, signes de la misericòrdia de Déu, la seva mort en creu i la seva resurrecció d'entre els morts. I donen testimoni d'una nova humanitat nascuda del costat obert del Natzarè, convençuts que hi ha una manera nova de viure i comprometre's en la tasca de transformar aquest món conflictiu, i que és possible construir i consolidar un model de relacions basades en l'amor i el perdó, en la veritat i la justícia, en la pau i la llibertat.

Proclamar que *Jesús no ha quedat presoner de la mort* és viure i fer experimentar aquesta forma alternativa de vida i de món que Jesús va encetar. No basta dir que la vida ha vençut la mort perquè açò és reduir el contingut de la resurrecció i és una música que no fa ballar. Cal fer "un camí de fe" que ens faci experimentar la resurrecció de Jesús com un fet salvador, alliberador per a les nostres vides, que du a creure com Jesús i a assumir la seves actituds, les seves opcions i la seva proposta.

"Busqueu Jesús?, no és aquí, ha ressuscitat" (Mc 16,6). La nostra participació en aquesta vida nova de ressuscitats comença amb el Baptisme, que ens fa Fills de Déu i membres del seu poble que és l'Església. Però per sentir i veure aquestes realitats cal obrir les oïdes i els ulls de la fe, cal *un cor creient*. Aquesta és la nostra fe i la nostra esperança.

Amb la meva salutació a cadascú,

† **Joan, Bisbe de Menorca**

(Publicat al FULL DOMINICAL el 3 d'ABRIL de 2005)

A LA COMUNIDAD DIOCESANA Y A TODOS, MUJERES Y HOMBRES QUE AMA EL SEÑOR.

Ruego encomendemos al Papa Juan Pablo II° pidiendo al Señor que le haga sentir su presencia en esta hora decisiva...

Somos muchos los que recordamos su presentación pública con las mismas palabras de Cristo resucitado: “*No tengáis miedo*”, y después: “*Abrid, abrid de par en par las puertas a Cristo*”. Y, aun cuando los medios de comunicación tienen un efecto multiplicador muy importante, hemos de reconocer que Juan Pablo II ha llegado a ser referente moral mundial con un primado “de hecho” entre todas las religiones, como quedó de manifiesto en los encuentros en Asís.

La opinión pública aprecia en Juan Pablo II el testimonio de alguien que se desgasta por sus ideales con un liderazgo marcadamente cristocéntrico, y reconoce en él una independencia y libertad poco común.

Juan Pablo II ha ido proponiendo el mensaje cristiano fomentando infatigablemente una nueva cultura de la vida y de la libertad, de la solidaridad. Precisamente, con esta especie de “fidelidad” a las propias convicciones se ha ganado no pocas críticas. Dejemos que sea Dios quien le juzgue y tiempo tendrán los historiadores para reflexionar objetivamente y ayudarnos a entender.

Como Sucesor del Apóstol Pedro ha ejercido el ministerio, confiado por el Señor, de confirmar en la fe a sus hermanos, siendo peregrino de la paz y de una civilización del amor. Y como seguidor fiel del Señor ha manifestando siempre una profunda experiencia de fe, confesándola una y otra vez con su enseñanza y con su testimonio personal de vida, tanto en situaciones de fortaleza física como en la ancianidad y debilidad bien evidentes. Sin duda ninguna, una especial don de Dios, que debemos y queremos agradecer.

Confiemos con todo afecto a Santa María, la Madre de Jesucristo y de la Iglesia, la persona y ministerio de Juan Pablo II°, Sucesor de Pedro.

Con mi saludo a cada uno,

† **Joan, Obispo de Menorca**

(Publicat al DIARI MENORCA el 3 d'ABRIL de 2005)

COMUNICAT DEL BISBE DE MENORCA

La vida i la mort del Papa Joan Pau II han estat un testimoni viu de l'amor de Déu i un do a l'Església i a la humanitat. La nostra Diòcesi de Menorca s'uneix al dolor de tota l'Església i des del primer moment ha elevat al Senyor de la Vida una pregària unànime pel Sant Pare en el seu traspàs. Així ho han fet també les comunitats parroquials i esglésies de l'illa, especialment a les celebracions dominicals de l'Eucaristia.

Hem de seguir pregant junts pel Sant Pare i agrair al Senyor el seu infatigable servei apostòlic a l'Església i al món a favor de l'anunci de l'Evangeli, l'amor als pobres, els drets humans, la defensa de la vida i la causa de la pau.

Per això, el Bisbe de Menorca i el Col·legi de Consultors convocam els fidels diocesans i els qui ens vulguin acompanyar, a la **Missa Funeral que tindrà lloc a les 20 hores del proper divendres, dia 8 d'abril de 2005 a Ciutadella**, a l'església de Sant Francesc, que fa les funcions de Catedral mentre aquesta resta tancada per obres.

Per tal de facilitar la participació dels diocesans, demanam que se suprimeixin les misses vespertines d'aquest dia, com també les altres activitats pastorals que coincideixin amb l'hora de la celebració en sufragi del Sant Pare.

Al mateix temps i, a partir del dilluns, dia 11 d'abril, cada parròquia convocarà els seus feligresos a una Missa Funeral pel Sant Pare Joan Pau II per tal de pregar junts com a comunitat parroquial.

Per aquesta setmana i a iniciativa dels joves som convidats a una **Vetlla de Pregària per pregar pel Papa Joan Pau II que tindrà lloc aquest dimecres, dia 6 d'abril, a les 21 hores, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.**

Agraïm totes les pregàries, manifestacions i mostres de condol rebudes i que són expressió de l'afecte al Sant Pare Joan Pau II i a l'Església que tant ha estimat i per la que ha entregat la vida seguint Jesús.

† **Joan, Bisbe de Menorca**

(Publicat al DIARI MENORCA el 4 d'ABRIL de 2005)

PERE, M'ESTIMES?

En acomiadar el Papa Joan Pau II recordo que, explicant el 16 d'octubre de 2003 els seus sentiments al moment de la seva elecció, confessava: “Com podia, humanament parlant, no tremolar? Com podia no pesar-me una responsabilitat tan gran? Va ser necessari recórrer a la misericòrdia divina perquè a la pregunta: ‘Acceptes?’ pogués respondre (...): *Accepto*”. I afegia: “Cada dia es renova dins el meu cor el mateix diàleg entre Jesús i Pere: ‘Senyor, tu ho saps tot, tu saps que t’estim’. Després m’invita a assumir les responsabilitats que Ell mateix m’ha confiat”.

I subratllant que no ha tingut més desigs que “testimoniar que Crist, el Bon Pastor, està present i actua a la seva Església”, resava dient: “Perdona el mal comès i multiplica el bé: tot és obra teva i només a Tu t’és deguda la glòria.”

“Amic fort de Déu” (diria Teresa de Jesús) i “missioner” arreu del món, ara acaba de fer el seu darrer viatge havent lliurat la seva vida com a capellà, com a bisbe i papa, al servei del Senyor, i havent trobat en aquests ministeris la millor manera de servir els germans.

Per la meva part, vull agrair-vos totes les manifestacions de condol que he rebut de particulars i institucions, també dels germans de l'Església Evangèlica, i la vostra participació als actes de pregària i Eucaristies que hem celebrat com a Comunitat “creient”.

Seguirem pregant Déu amb agraïment i confiança per aquest do del ministeri de Pere que ens ajuda a mantenir la identitat de la fe i a renovar contínuament la seva eficàcia, sabent que Déu cuidarà de donar-nos aviat un altre Papa, tal com l'Església i el món necessiten en aquest moment històric.

Resarem i el rebrem amb confiança i gratitud.

Amb la meva salutació a cadascú,

† **Joan, Bisbe de Menorca**

(Publicat al FULL DOMINICAL el 10 d'ABRIL de 2005)

DAVANT L'ELECCIÓ DEL NOU PAPA

És comprensible l'expectació que s'ha creat socialment a propòsit de l'elecció del nou papa, però jo vull demanar a la comunitat diocesana i a totes les persones de bona voluntat que posem confiadament aquest esdeveniment en les mans del Bon Déu.

Tots sabem que el Senyor es val habitualment de les mediacions humanes i a la Bíblia hi ha nombrosos exemples, fins i tot de mediacions que avui qualificaríem de "políticament incorrectes". Els camins de Déu no són els nostres (i de vegades hauríem d'afegir "gràcies a Déu").

En aquestes circumstàncies històriques, quan a Roma comença el Conclave on s'ha de designar el nou successor de Pere i pastor universal de l'Església, demano que totes les Comunitats, Moviments, Grups apostòlics i Famílies cristianes de l'Església de Menorca, PREGUEM DÉU intensament perquè en la seva providència amorosa vulgui donar-nos el pastor que la Comunitat de Jesús i el món actual necessiten.

Amb el meu agraïment a cadascú,

† **Joan, Bisbe de Menorca**

(Publicat al DIARI MENORCA el 18 d'ABRIL de 2005)

DEMOS GRACIAS EN COMUNIDAD

Después de la buena noticia de la elección del nuevo Papa Benedicto XVI, sucesor del Apóstol Pedro y Pastor universal de la Iglesia, todos hemos dado gracias al Buen Dios que nos ha permitido superar rápidamente la situación de orfandad eclesial.

Aunque ya se viene haciendo desde el primer momento en las Comunidades de nuestra Iglesia Diocesana, **ruego que el próximo domingo 24, en todas nuestras Celebraciones Eucarísticas y Oración Pública de la Liturgia de las Horas, se explicite de manera especial nuestra acción de gracias al Señor.**

Ese mismo día a las 11 de la mañana, en el Templo Parroquial de San Francisco de Ciutadella en funciones de Iglesia Catedral, yo mismo presidiré la Eucaristía del Domingo V de Pascua que ofreceremos por el nuevo Papa.

Todos pediremos para Él la fuerza del Espíritu Santo a fin de que pueda confirmar en la fe y guiar al Pueblo de Dios por el camino del Evangelio, de manera que podamos ofrecer a nuestros hermanos del mundo entero la luz de Jesucristo Salvador.

Con mi saludo y gratitud a cada uno,

† **Joan, Obispo de Menorca**

(Publicat al DIARI MENORCA el 21 d'ABRIL de 2005)

TENIM PAPA. DONEM GRÀCIES A DÉU

A un «jove de 83 anys», com Joan Pau II s'autodenominava a l'aeròdrom de Quatre Vents, el substitueix un altre “jove de 78 anys”, Benet XVI, i es multipliquen qualificatius i interpretacions, com acabo de veure en els noticiaris d'aquesta mateixa nit. Si ja era tòpic abans parlar del Papa “progressista en lo social i conservador en lo moral”, tampoc ara faltaran simplificacions. És inevitable i comprensible, encara que tot en la vida és bastant més complex i “els judicis, judicis són”.

Aquests dies he llegit bastantes coses sobre l'Església i el Papa. Llargs escrits... en els quals no apareixia per a res el nom de Jesús (!!!) i, no obstant això, l'Església i el Papa no té més missió que anunciar la fe en Jesucrist. Aquest és l'autèntic desafiament en tots els moments de la història i també ara en un món tan plural en tots els ordres: trobar la manera adequada de fer la proposta cristiana i sempre acompanyar-la d'un testimoni coherent.

Certament ha estat una elecció relativament ràpida i ja m'han preguntat alguns periodistes si això suposa haver optat per un “Papa de transició”, cosa que em va fer pensar en Joan XXIII, elegit també a una edat avançada. Després del que hem viscut, es pot excloure la capacitat de sorprendre que ha demostrat en la història l'Esperit Sant?

Els nostres temps són bastant “compromesos” per a l'Església, però el desafiament sempre és el mateix: evangelitzar el món. L'Església no té raó de ser en si mateixa, és per al món, com va assenyalar el Concili Vaticà II.

El servei de Benet XVI, successor de Pere, serà sempre confirmar en la fe els germans i servir a la comunió que el Senyor Jesús va encomanar al pescador de Galilea.

Jo el rep amb alegria i deman a la Comunitat Diocesana de Menorca que donem gràcies a Déu pel nou Papa, Pastor universal de l'Església. Que el Senyor l'assisteixi amb la seva llum i la seva força en el ministeri que Ell mateix li ha confiat.

Amb la meua salutació a cadascú,

† **Joan, Bisbe de Menorca**

(Publicat al FULL DOMINICAL el 24 d'ABRIL de 2005)

CARTA DEL BISBE ALS PARROQUIANS DE SANT ANTONI ABAT DE MAÓ

Hem començat la Visita Pastoral amb l'acte més important per a totes les Comunitats Eclesials: l'Eucaristia dominical (el 3er diumenge de Pasqua). He pogut conviure amicalment (xocolata inclosa) amb els participants i trobar-me amb els fillets de la Catequesi (també els de postcomunió molt aguts i amb tècniques originals. ¡*Enhorabona!*). He xalat molt i vull donar-vos les gràcies per la vostra acollida i naturalitat.

En els dies següents hem compartit sense pressa:

- * Grup de Vida Creixent (i bereneta abundant);
- * Visita malalts a casa seva;
- * Reunió-col·loqui amb matrimonis i pares;
- * Grups de Catequesi de 2n;
- * Grup de Catequistes (amb el "reforç" juvenil);
- * Consell Parroquial ampliat, amb el col·loqui ben interessant analitzant la nostra missió en la barriada, la conveniència de fer front a les coses a Maó de manera interparroquial, etc, (i què dir de la convivència gastronòmica posterior?: no ens hem privat de res!);
- * sense oblidar la participació a l'Oració de Vespres i el sopar a casa d'una família.

Per a mi ha estat una experiència positiva i m'he trobat molt bé. Naturalment, he tingut ocasió de xerrar amistosament moltes estones amb el vostre Rector, que és un mestre en tantes coses. És comprensible que vos l'estimeu molt després de tants d'anys. Ara que és morta la seva mare (a.c.s.) heu de cuidar-lo més encara.

Doncs bé, vull felicitar-vos per la importància que li doneu a l'Eucaristia dominical, un tema que hem comentat lliurement amb el Consell ampliat. Hem de reforçar la vivència del "Dia del Senyor" que la nostra societat va diluint de moltes maneres.

Potser s'hauria reunir el Consell de Pastoral amb periodicitat fixa per l'acompanyament sistemàtic de la vida "ordinària" de la Parròquia.

He d'insistir en la necessitat de fer més present *la vida de la Comunitat Parroquial* a la barriada, a les cases: *informant, acompanyant la vida de la gent i els seus problemes i fent-se 'visibles' de manera habitual i continuada*. No és bo de fer perquè tot ara és més anònim i la vostra zona urbana no afavoreix massa els contactes personals, però els hem de multiplicar amb imaginació i constància, recordant que Jesús no ens diu: "*espereu que venguin i reuniu-los, etc*", sinó "*anau i feis deixebles meus*".

Us anim a augmentar la relació amb els pares de la catequesi per tal de fer una feina educativa ben complementària. Serà necessari, també, acompanyar els joves amb creativitat i paciència (¿com aprofitar millor la presència i funció de l'agrupament escolta en la vida parroquial?).

Vos agraeisc a totes i tots la feina que feis, amb la paciència del sembrador (que no veu els fruits tot d'una), confiant sempre en Aquell Bon Déu que dóna el creixement, i us prec que continueu mantenint el caliu amistós que he pogut observar.

Manteniu-vos sempre a l'escolta de la Paraula que salva i que, malgrat la nostra feblesa, continua cridant-nos a la construcció del Regne.

Si ho trobau bé, podeu llegir aquesta Carta meva en públic i anar-la comentant.

Amb la meva salutació a cadascú,

† **Joan Piris, Bisbe**

NUNCIATURA APOSTÓLICA EN ESPAÑA

Madrid, 4 de abril de 2005

Excelencia Reverendísima:

Movido por devotos sentimientos de comunión con el Santo Padre, Vuestra Excelencia, en nombre propio y de sus diocesanos, ha manifestado una profunda condolencia por el tránsito a la eternidad de un padre y pastor tan amado, en quien ha encontrado siempre la solicitud y cercanía como Cabeza del Colegio Episcopal.

Manifestándole un vivo agradecimiento por tan cordial condolencia, pido al Señor recompense a Vuestra Excelencia y a todos sus diocesanos por este signo de caridad eclesial al ofrecer fervientes oraciones y sufragios al Señor, con tan devotos y hondos sentimientos, por el eterno descanso de Su Santidad Juan Pablo II, con el deseo de que la feliz memoria de los heroicos y edificantes ejemplos del llorado Sumo Pontífice aliente los impulsos de su misión apostólica y el compromiso cristiano de todos los fieles confiados a su solicitud pastoral.

En esta hora de dolor y al mismo tiempo de esperanza para toda la Iglesia, le expreso mi fraternal unión en los mismos sentimientos a la luz pas-cual de Cristo resucitado.

† Manuel Monteiro de Castro
Arzobispo titular de Benevento. Nuncio Apostólico

Excmo. Rvdmo. Sr. D. Joan PIRIS FRIGOLA
Obispo de Menorca C/ Bisbe Torres,8
07760 CIUTADELLA DE MENORCA (Baleares)

Vaticano, 7 de abril de 2005

Nº 20/S.V.

Señor Obispo:

Se ha recibido su atento mensaje, con el cual usted, haciendo presente el sentir de los fieles de esa Iglesia particular, ha querido hacer llegar su sentido pésame por el fallecimiento del Santo Padre Juan Pablo II.

En nombre del Colegio de los Cardenales, le agradezco cordialmente la entrañable participación en el luto de la Iglesia universal, manifestada, sobre todo, con las oraciones en sufragio del Pontífice difunto, que ha dado tan gran testimonio de fidelidad a Dios y al hombre ante los fieles y el mundo entero. En esta circunstancia, invoco sobre usted y los fieles diocesanos abundantes bendiciones divinas.

Aprovecho gustoso la oportunidad para expresarle, Señor Obispo, los sentimientos de mi consideración y estima en Cristo.

† Eduardo Martínez Somalo
Cardenal Camarlengo de la Santa Iglesia Romana

Mons. Juan PIRIS FRÍGOLA
Obispo de Menorca

CIUTADELLA DE MENORCA

ALTRES INFORMACIONS

JOAN PIRIS FRÍGOLA, PER MISERICÒRDIA DE DÉU BISBE DE MENORCA, EN COMUNIÓ AMB LA SEU APOSTÒLICA

Atesa la instància del President del Capítol de la Catedral, Mn. Sebastià Taltavull i Anglada, de 8 de febrer de 2005, exposant que:

- per Decret del meu antecessor de felicitat memòria, Mons. Antoni Deig i Clotet (a.c.s.), de 12 de novembre de 1983, publicat en el Butlletí Oficial del Bisbat nº 10 de desembre del mateix any, el Capítol fou constituït Administrador dels antics Beneficis Parroquials de la Catedral;
- i que en sessió ordinària del dia 28 de gener de 2005, s'ha pres per unanimitat l'acord de renunciar a la referida Administració;

Considerant les prescripcions del Cànon 1272 del Codi de Dret Canònic i les normes econòmiques establertes al II Decret General de la Conferència Episcopal Espanyola (BOCEE, 6/1985/63-65);

DISPOSO

- a) la supressió** dels esmentats Beneficis amb les seves càrregues;
- b) la incorporació** de la seva dot al Fons Diocesà per a la Sustentació del Clergat;
- c) encomanant** a l'Ecònom Diocesà l'execució d'aquestes disposicions, que comunicarà al Sr. Vicari General, al Consell Diocesà d'Economia i a la Comissió Diocesana del Fons per a la Sustentació dels Clergues;
- d) i la publicació** d'aquest Decret al Butlletí Oficial del Bisbat.

Ciutadella de Menorca, a 30 de març de 2005.

† **Joan Piris Frígola,**
Bisbe de Menorca
Jaume Ametller Pons,
Secretari General i Cancellier

ALTERS INFORMATIONS

Page 10

There is a significant difference between the two groups in the amount of information received. The control group received significantly more information than the experimental group.

The results of the study indicate that the experimental group received significantly less information than the control group. This suggests that the intervention had a negative impact on information acquisition.

The findings of this study are consistent with previous research which has shown that interventions can lead to a decrease in information acquisition. This may be due to the fact that the experimental group was exposed to a more complex task which required more cognitive resources.

The results of this study have important implications for the design of educational interventions. It is important to consider the cognitive demands of the intervention and the potential for information overload.

The study also highlights the need for further research into the effects of interventions on information acquisition. It is important to understand the underlying mechanisms of the observed effects and to develop interventions that are designed to maximize information acquisition.

Conclusion

The study found that the experimental group received significantly less information than the control group. This suggests that the intervention had a negative impact on information acquisition.

The findings of this study have important implications for the design of educational interventions. It is important to consider the cognitive demands of the intervention and the potential for information overload.

References

- Smith, J. (2010). The effects of interventions on information acquisition. *Journal of Educational Psychology*, 92(3), 456-468.
- Johnson, M. (2011). Cognitive demands and information acquisition. *Journal of Experimental Psychology*, 141(2), 123-135.
- Williams, K. (2012). Information overload and cognitive performance. *Journal of Applied Psychology*, 97(4), 567-579.

CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA

LXXXIV ASAMBLEA PLENARIA DE LA CONFERENCIA EPISCOPAL ESPAÑOLA. Madrid, 7-11 de marzo de 2005

El desarrollo de la Asamblea ha estado marcado por la renovación de cargos de la Conferencia Episcopal Española (CEE). En la última jornada de la Asamblea ha estado presente el recuerdo de los trágicos atentados terroristas que sufrió Madrid hace hoy un año. Los Obispos han rezado por las víctimas y sus familias.

Han participado en esta Asamblea Plenaria los 76 Obispos –66 diocesanos, el castrense y 9 auxiliares– que actualmente hay en activo en la Iglesia en España y algunos Obispos Eméritos. También ha asistido, con pleno derecho, el Administrador diocesano de Jaén, Rafael Higuera Álamo. Se han incorporado a la Asamblea Plenaria por primera vez el Obispo auxiliar de Toledo, Mons. Ángel Rubio Castro, tras su ordenación episcopal el 12 de diciembre de 2004, y el Obispo de Tarazona, Mons. Demetrio Fernández González, ordenado el pasado 9 de enero.

En el discurso de apertura, el Arzobispo de Madrid y Presidente de la Conferencia Episcopal Española, Cardenal Antonio Mª Rouco Varela, comenzó repasando la breve historia de la Conferencia Episcopal Española, que cumplirá el próximo año su 40 aniversario. También destacó los principales acontecimientos eclesiales del 2005, como son el Año de la Eucaristía y de la Inmaculada y la Jornada Mundial de la Juventud que se celebrará en Colonia, Alemania, del 15 al 21 de agosto. El Cardenal Rouco Varela, al recordar la reciente Visita ad Limina de los Obispos españoles, destacó la gran labor de Juan Pablo II al frente de la Iglesia y agradeció su

acogida y las palabras “luminosas que nos ha dirigido”. También destacó en su discurso la voluntad de cooperación de la Iglesia con la autoridad legítima en el marco del ordenamiento constitucional y de los Acuerdos vigentes entre España y la Santa Sede.

El Cardenal Arzobispo de Madrid terminó su discurso recordando que la clausura de esta Asamblea Plenaria coincide con el primer aniversario de “los masivos atentados terroristas de Madrid que llenaron de luto a España y al mundo”. “El flagelo inhumano del terrorismo –cualquier terrorismo– debe desaparecer. Todos hemos de colaborar con energía en su erradicación. No es moralmente posible ningún tipo de compromiso con quienes instrumentalizan a las personas y las asesinan indiscriminadamente, sin recatarse de reivindicar tales crímenes como si de acciones nobles se tratara. La Iglesia sigue elevando su oración constante por el final del terrorismo”.

Como es habitual, tras el discurso del Presidente, el Nuncio Apostólico en España, Mons. Manuel Monteiro de Castro, dirigió a los presentes unas palabras de saludo en las que también recordó las palabras del Papa Juan Pablo II al primer grupo de Obispos españoles en la Visita ad Limina, una Visita que no pudo concluir un segundo grupo, por las condiciones de salud del Santo Padre. Una circunstancia, según el Nuncio Apostólico, que “nos obliga más, si cabe, a elevar nuestra oración por el Papa Juan Pablo II, para que sea confortado en su enfermedad y para que siga prestando su servicio a la Iglesia conforme a la voluntad de Dios”.

Renovación de cargos

La Asamblea Plenaria ha dedicado gran parte de sus sesiones de trabajo a la renovación de todos los cargos de la CEE, excepto el del Secretario General, único cargo que se elige para un periodo de cinco años. El actual Secretario General, P Juan Antonio Martínez Camino, tiene mandato hasta junio de 2008.

En la mañana del martes, día 8 de marzo, en tercera votación y con 40 votos, se eligió el nuevo Presidente de la Conferencia Episcopal Española, Mons. Ricardo Blázquez Pérez. Esa misma mañana era elegido Vicepresidente de la CEE, en primera votación y con 41 votos, Mons. Antonio Cañizares Llovera.

El Arzobispo de Madrid, Cardenal Antonio Mª Rouco Varela, había obtenido 51 de los 52 votos que, en este caso, constituyen los dos tercios que los Estatutos de la CEE exigen para la reelección de un Presidente para un tercer trienio, por lo que ya no podía ser candidato.

En total, hasta el miércoles tarde, se han efectuado 26 elecciones: Presidente, Vicepresidente, 3 miembros del Comité Ejecutivo, 14 Presidentes de Comisiones Episcopales, Presidente de la Junta Episcopal de Asuntos Jurídicos, 3 Presidentes de Subcomisiones Episcopales y 3 miembros del Consejo de Economía. De los cargos renovados, repiten mandato los Presidentes de tres Comisiones Episcopales, de dos Subcomisiones y de la Junta Episcopal de Asuntos Jurídicos; además de los tres miembros del Consejo de Economía.

Además, durante la mañana del jueves, se votó la composición de la Junta Episcopal de Asuntos Jurídicos y de las Comisiones Episcopales. La tarde se dedicó a reunión de las nuevas Comisiones.

Otros temas de la Asamblea Plenaria

Además de la renovación de los cargos, los Obispos españoles han aprobado en esta Asamblea Plenaria dos documentos presentados por la Comisión Episcopal de Liturgia, la traducción al castellano del Martirologio Romano y los nuevos textos para la Liturgia de las Horas de los Santos que se han introducido recientemente en el Calendario Litúrgico. Ambos textos se remitirán a la Santa Sede para su preceptiva “recognitio”. Asimismo, han dado su conformidad para que se tramite ante la Santa Sede una propuesta de modificación de la versión castellana de la fórmula sacramental de la Confirmación.

La Comisión Episcopal para el Patrimonio Cultural ha presentado el documento “*Los Bienes Culturales de la Iglesia y la Evangelización*”. Los Obispos han estudiado el texto y han ofrecido algunas aportaciones al mismo que serán recogidas por la citada Comisión. El documento se presentará en la próxima reunión de la Comisión Permanente. También se ha reflexionado sobre el texto que la Comisión Episcopal de Pastoral Social ha expuesto sobre la *Globalización Económica*.

Como es habitual, otro capítulo de la Asamblea Plenaria lo ha constituido la información sobre los asuntos de seguimiento, sobre temas económicos y sobre el cumplimiento del Plan Pastoral por parte de las distintas Comisiones Episcopales. Además, los Obispos han recibido información, por parte de Mons. Joan Enric Vives, sobre su participación en una reunión de Conferencias Episcopales para ayudar a los cristianos de Tierra Santa.

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

MARÇ 2005

Dies 7 a 11

- A Madrid, Assemblea Plenària de la CEE.

Dia 12

- A Calós, participa a la convivència dels PP. Salesians i els Germans de La Salle.

Dia 13

- Al Santuari del Toro, celebra l'Eucaristia del V diumenge de Quaresma i es reuneix amb els participants a la recent Peregrinació a Roma.
- A Ciutadella, participa a la Pregària Vocacional amb motiu del Dia del Seminari.

Dia 14

- Rep visites a Cal Bisbe.
- Reunió amb el Rector del Seminari.
- Al fosquet, a l'Església del Sant

Crist de Ciutadella, Eucaristia de cloenda del Tridu.

Dia 15

- A Cal Bisbe, despatxa amb col·laboradors.
- Visita 2 capellans malalts a casa seva.
- Reunió ordinària del Consell Diocesà d'Economia.

Dia 16

- Participa al Recés de Quaresma del Clergat diocesà.
- Al fosquet assisteix al Pregó de la Setmana Santa de Maó, a l'església de La Concepció.

Dia 17

- Rep visites a Cal Bisbe.
- A Maó, assisteix a la trobada de reflexió sobre l'escola de religió.

Dia 18

- A Ciutadella, visita les reformes

de les instal·lacions parroquials a Sant Rafel i a Sant Esteve, respectivament.

Dia 19

- A Cal Bisbe, entrevista personal amb els seminaristes majors.
- Al Seminari, amb els seminaristes majors i menors i els seus formadors, Eucaristia, reunió amb informacions mútues i dinar de germanor en la festa de Sant Josep.

Dia 20

- A Sant Francesc de Ciutadella (Catedral), celebra l'Eucaristia del diumenge de Rams en la Passió del Senyor.
- A Maó, al capvespre, presideix el Via Crucis a l'església parroquial Sant Francesc.

Dia 21

- As Castell, visita el Rector i les RR. Carmelites Missioneres.
- A Maó, visita les RR. Concepcionistes i un capellà malalt al Geriàtric.
- Al fosquet, assisteix a un Concert de Setmana Santa a Santa Maria.

Dia 22

- Despatxa assumptes a Cal Bisbe.

Dia 23

- A Ciutadella, visita les RR. Cla-

risses i un capellà malalt a casa seva.

- A Maó, a l'església parroquial El Carme, participa a l'encontre de pregària dels capellans diocesans i presideix la Missa Crismal.

Dies 24, 25 i 26

- A Sant Francesc de Ciutadella (Catedral), participa als encontres de pregària i presideix les celebracions pròpies del Dijous Sant, Divendres Sant i Vetlla Pasqual.
- El Dijous Sant, al Seminari, dinar amb tots els capellans de Ciutadella.
- El divendres 25, visita a casa seva en Francesc Truyol Pons que compleix 100 anys.

Dia 27

- A Maó, presideix la processó de l'Encontre i l'Eucaristia del Diumenge de Pasqua a Sta. Maria. Assisteix després al cant del Deixem lo Dol.
- Al Toro, dinar Pasqual amb la Comunitat i capellans del Santuari i de la Parròquia i amics.
- A Ciutadella, participa a les Vespres del Diumenge de Pasqua a Santa Clara.

Dia 28

- A Cal Bisbe, entrevistes personals amb els seminaristes.

Dia 29

- Visites a Cal Bisbe.
- Reunions de feina: amb el Rector del Seminari; amb la Presidenta del Centre Catequístic Sant Miquel; amb els Responsables Diocesans del M.S.C.

Dia 30

- A Alaior, reunió amb l'Equip de l'Institut Diocesà de Teologia.
- A Son Putxet, participa a la Jornada de Convivència i dinar pasqual amb els capellans de la Diòcesi.
- Visita la Casa de Colònies de Sant Llorenç de Binixems.

Dia 31

- Rep visites a Cal Bisbe, i visita un capellà a casa seva.

ABRIL

Dia 1

- A Cal Bisbe, rep visites entre les quals el Delegat Diocesà de MCS de Mallorca.
- Al Toro, reunió amb els Formadors del Seminari.
- A Ciutadella, al Sant Crist, celebra l'Eucaristia encomanant el Papa malalt greu.

Dia 3

- A Ciutadella, al Santuari de Mª Auxiliadora, celebra l'Eucaristia del 2n diumenge de Pasqua enco-

manant el Papa difunt. I, al Monestir de Santa Clara, l'Oració de Vespres amb la mateixa intenció.

Dia 4

- Reunió del Col·legi de Consultors.
- Entrevistes successives amb diferents MCS.
- Despatxa assumptes amb el Vicari General i Ecònom Diocesà.

Dia 5

- Reunió amb l'Equip Diocesà de Caritas.

Dia 6

- A Cal Bisbe, rep visites i despatxa assumptes.
- Visita 2 capellans malalts a casa seva.
- Reunions
- Al Toro, es reuneix amb els Responsables diocesans de Missions i de Joventut, i participa a la Vetlla de Pregària pel Papa.

Dia 7

- Visites a Cal Bisbe.

Dia 8

- Funeral Diocesà pel Papa Joan Pau II a Sant Francesc de Ciutadella (Catedral).

Dia 9

- Rep la Coral de l'Esplai de Ciutadella.

tadella i d'altres visites a Cal Bisbe.

Dia 10

- Visita Pastoral a Sant Antoni de Maó: Trobada amb els fillets de la Catequesi, Celebració de l'Eucaristia del 3er diumenge de Pasqua i convivència amb els participants.

Dia 11

- Presa de Possessió del nou Canonge Mn. Jaume Ametller Pons.
- Reunió ordinària de la Comissió Diocesana de Patrimoni.

Dia 12

- Rep visites a Cal Bisbe, entre les quals una Comissió del Col·legi La Salle d'Alaior.

Dia 13

- Reunió ordinària del Consell de Presbiteri.
- Visita Pastoral a Sant Antoni de Maó: Grup de Vida Creixent.

Dia 14

- Rep visites a Cal Bisbe, entre les quals el Director Regional de Cope a Balears.
- VP. a Sant Antoni de Maó: visita malalts a casa seva; participa a la pregària de Vespres; reunió col·loqui amb matrimonis i pares; sopa amb una família.

Dia 15

- VP. a Sant Antoni de Maó: visita els grups de catequesi de 2n; reunió amb els catequistes; reunió amb el Consell Parroquial ampliat.

Dia 16

- Al Seminari, presideix l'Eucaristia de Renovació de Vots de les GG. FF. Filles de la Misericòrdia de les comunitats de Ciutadella.
- Rep visites a Cal Bisbe, entre les quals el grup d'al·lots que s'han de confirmar a Sant Rafel.
- Celebra l'Eucaristia vespertina a Sant Antoni Mª Claret de Ciutadella.

Dia 17

- A Maó, celebra l'Eucaristia del 4rt diumenge de Pasqua a l'església parroquial de Sant Antoni, i participa a la pregària de Vespres al Monestir de les GG. Concepcionistes.

Dia 18

- A Cal Bisbe, rep visites i despatxa assumptes.
- A Sant Antoni Mª Claret de Ciutadella, presideix l'Eucaristia-funeral de la mare dels capellans en Bep i en Florenci Sastre.
- A Maó, a la Casa de l'Església, es reuneix amb el nou gerent diocesà de Patrimoni i, després, assisteix a la Conferència "L'Islam ahir i avui".

Dia 19

- Rep visites a Cal Bisbe.
- Reunió amb la Comissió especial per a la restauració de la Catedral.
- Entrevistes amb MCS amb motiu de l'elecció del nou Papa Benet XVI.

Dia 20

- Entrevistes amb MCS amb motiu de l'elecció del nou Papa Benet XVI.
- Al Toro, participa a la Jornada de Diàleg del Clergat diocesà.
- A Ferreries, participa a la reunió del Consell Arxiprestal.

Dia 21

- A Cal Bisbe, rep visites entre les quals els responsables dels Equips de la Mare de Déu (Sector B).
- Visita un capellà malalt a casa seva.

Dia 22

- A Maó, al Col·legi La Salle, visita l'exposició sobre "Dones a la Bíblia".
- Visita un capellà malalt al Geriàtric, rep visites a la Casa Sacerdotal i dina amb els residents.
- Visita les Ermites de Fàtima i Sant Joan dels Vergers, i es fa present al Curset de Pastoral Educativa al Col·legi Sant Josep.

Dia 23

- A Alaior, participa a la convivència dels Germans de La Salle i els PP. Salesians.
- A Sant Lluís, assisteix a la inauguració de la Diada de Sant Jordi del MSC.
- A Sant Martí des Mercadal, celebra el Sagrament de la Confirmació.

Dia 24

- Eucaristia d'acció de gràcies per l'elecció del nou Papa Benet XVI a Sant Francesc de Ciutadella (Catedral).
- A Sant Rafel de Ciutadella, celebra el Sagrament de la Confirmació.

Dia 25

- Despatxa assumptes a Cal Bisbe.
- A Maó, participa a la reunió ordinària dels Rectors i rep visites.
- A Sant Climent, reunió amb el Consell Parroquial de Pastoral.

Dia 26

- A Cal Bisbe, rep visites.
- Reunió amb l'Equip de l'Àrea de MCS.
- Reunió amb els responsables de Protocol que prepara la visita dels Prínceps d'Astúries.

Dia 27

- A Maó, participa a la reunió del Consell Arxiprestal.

Dia 28

- Rep els nous responsables diocesans de P. Familiar.
- Visita un capellà a casa seva.

Dia 29

- Participa a la reunió ordinària del Capítol de la Catedral.
- A Maó, assisteix al Curset de P. Penitenciària.

Dia 30

- A Maó, assisteix al Curset de P. Penitenciària.
- A Ciutadella, celebra el Sagrament de la Confirmació al Santuari de Mª Auxiliadora.

VISITA PASTORAL - CALENDARI

MAÓ:

***PARRÒQUIA SANTA MARIA: 5, 6, 7, 8, 9, 10 de Juny de 2005.

Cal recordar que, a la Carta publicada amb motiu de la V.P. (*i que els fidels haurien de poder conèixer*), s'aconsella fer una feina prèvia... i també, durant la V.P., una Celebració Eucarística "significativa" i qualche tipus d'Assemblea Parroquial.

YUSITA PASQUINI - CALENDARIO

1981

El día de hoy es un día muy especial...
El día de hoy es un día muy especial...
El día de hoy es un día muy especial...

El día de hoy es un día muy especial...
El día de hoy es un día muy especial...
El día de hoy es un día muy especial...

El día de hoy es un día muy especial...
El día de hoy es un día muy especial...
El día de hoy es un día muy especial...

SECRETARIA GENERAL

JOAN PIRIS FRÍGOLA **PER MISERICORDIA DE DÉU BISBE DE MENORCA,** **EN COMUNIÓ AMB LA SEU APOSTÒLICA.**

Tenint en compte les circumstàncies que concorren en la persona de **Mn. MATEU SEGUÍ DE VIDAL**, “en situació d’excedència voluntària” del SARFAS i amb el “*placet*” de l’Arquebisbe Castrense, prorrogo “sine die” el seu nomenament de **RECTOR DE LA PARRÒQUIA SANT ANTONI ABAT de FORNELLS**, renovant-li les facultats necessàries a l’efecte, segons les disposicions canòniques, les normes i legítims costums vigents en aquesta Diòcesi, exhortant-lo al compliment fidel de les obligacions inherents al càrrec i que en l’exercici del seu ministeri posi tot el seu interès i prudència que el bé dels germans reclama.

CIUTADELLA DE MENORCA, 5 de març de dos mil cinc.

† **Joan Piris**
Bisbe de Menorca

Jaume Ametller Pons
Secretari General i Cancellier

JOAN PIRIS FRÍGOLA
PER MISERICÒRDIA DE DÉU BISBE DE MENORCA,
EN COMUNIÓ AMB LA SEU APOSTÒLICA

Havent rebut notificació de les eleccions dutes a terme per la **Confraria de Sant Pere**, reunida en Assemblea General el 17 d'abril de 2005 per tal de renovar els càrrecs per quatre anys, com estableixen els seus Estatuts.

Tenint en compte que, d'acord amb el títol 7è, art.23, correspon al Bisbe diocesà confirmar el nomenament del Germà Major i del Vicepresident de la Confraria elegits segons els estatuts.

Acreditada la idoneïtat dels elegits per part de Mn. Joan Miquel Sastre Preto, Rector de la Concepció de Maó i Consiliari de la mateixa Confraria.

PEL PRESENT, confirmo els Srs. BRAULIO VIDAL CARDONA i JUAN MARTÍN TALTAVULL SINTES, com a President (Germà Major) i Vicepresident, respectivament, de l'esmentada Confraria de Sant Pere.

Ciutadella de Menorca, 26 d'abril de 2005.

† **Joan Piris**
Bisbe de Menorca

Miquel Anglada, Notari

ORGANISMES DIOCESANS

CONSELL DEL PRESBITERI

FULL INFORMATIU DEL CONSELL DEL PRESBITERI

A les 10,30 hores del dimecres, dia **13 d'abril de 2005**, a la residència episcopal, sota la presidència del Sr. Bisbe Joan Piris Frígola, es reuneix el Consell del Presbiteri per a la sessió ordinària prevista. Hi assisteixen tots els consellers: Mn. Rafel Portella Moll, Mn. Gerard Villalonga Hellín, Mn. Sebastià Taltavull Anglada, Mn. Mateu Seguí de Vidal, Mn. Guillem Pons Pons, Mn. Joan Miquel Sastre Preto, Mn. Pere Comella Pons, Mn. Jaume Ametller Pons, Mn. Joan Bosco Faner Bagur, Mn. Miquel Carabias Flores i Mn. Josep Manguán Martínez, secretari.

En la pregària inicial es té present d'una manera especial el Papa Joan Pau II, recentment traspassat. Es dóna gràcies a Déu pel do del seu pontificat i es demana per a ell la misericòrdia del Pare.

A continuació es llegeix l'acta i és aprovada. Es sol·licita, més expressament, si hi ha algun matís a modificar o mancança que s'ha de completar en l'apartat "Davant la presa de postura pública de 'Justícia i Pau'". Tots els consellers que van assistir a la passada reunió manifesten que reflecteix adequadament el contingut de la mateixa. El Sr. Bisbe llegeix a continuació la carta enviada al Consell, signada per setze preveres diocesans, en desacord amb allò que el mateix Consell va expressar. Rellegits els textos i recordat el que es va reflexionar en la passada reunió, no es considera que

el Consell hagi utilitzat un to o contingut de condemna contra la publicació de l'escrit de Justícia i Pau ni hagi negat a ningú el dret d'expressar-se. D'altra banda, es creu que s'ha de mantenir la distinció entre les manifestacions fetes per un organisme diocesà, que per estatuts i praxi pastoral representa l'església particular, i les que pot fer qualsevol creient a títol individual o en grup.

El Sr. Bisbe comunica que aquesta qüestió es tractarà més extensament en la reunió prevista amb tot el clergat diocesà, el proper dimecres 20 d'abril.

BALANÇ DEL COMPLIMENT DE L'OBJECTIU PASTORAL

El present curs és l'últim dedicat a l'objectiu pastoral "Prioritzar la presència i acció missionera en els àmbits de la família, la joventut, l'ensenyament i les situacions d'allunyament de la fe". Totes les parròquies i secretariats han tingut presents els objectius. A nivell de diòcesi i arxiprestats també han determinat algunes accions. De la posada en comú de l'activitat desplegada es dedueix que l'objectiu pastoral s'ha treballat d'acord amb les limitacions i possibilitats que marquen l'acció pastoral de les parròquies i serveis diocesans.

Del llistat d'accions concretes que s'aporten es poden destacar les que fan referència al treball amb els pares que demanen la recepció d'un sagrament per als seus fills, la catequesi familiar, les xerrades i reflexió compartida sobre la família, els grups de pares i mares, les escoles de pares dels col·legis concertats i la formació dels professors, les trobades dels professors de religió, la preparació conjunta arxiprestal per a la celebració del matrimoni, els grups de matrimonis, els grups de postconfirmació, els clubs parroquials i l'escoltisme, la major coordinació entre els monitors dels clubs, el replantejament de la catequesi de postcomunió amb una dinàmica més atractiva, les xerrades amb les confraries i la seva implicació en la vida parroquial, la reflexió per iniciar un casal d'adolescents i joves a Maó, la carta pastoral del Sr. Bisbe sobre la família, l'esforç d'acollida als allunyats i les converses personals amb ells, l'estimulació de la pastoral vocacional, etc.

Es destaca la bona voluntat dels agents de pastoral i l'esforç de sembra. Els bons resultats evangelitzadors no són, en canvi, fàcilment constatables. Es desitja i s'espera que el treball pastoral doni fruit, i un fruit que perduri. D'altra banda, es valora positivament que es marquin uns objectius diocesans i es demana que els consells pastorals en facin una avaluació continuada.

PROPOSTA D'OBJECTIUS PER AL NOU BIENNI

Es fan diverses propostes d'objectius per al proper bienni: a) continuar amb els mateixos objectius i concretar-los més, privilegiant la família i la joventut; b) afavorir la participació en l'eucaristia, especialment dominical; c) implicar més els fidels en l'acció caritativa i social de l'església (pastoral social); d) treballar la formació doctrinal bàsica dels cristians i la doctrina social de l'església; e) reestructurar i simplificar els organismes diocesans, parròquies, celebracions i serveis que haurien de ser conjunts; f) afavorir la pastoral amb els allunyats.

D'altra banda, es demana que els objectius siguin més reduïts.

EXERCICIS ESPIRITUALS PER ALS PREVERES

La valoració de la passada tanda d'exercicis és ben positiva per part dels preveres, especialment per l'encert de l'elecció del jesuïta director.

Es constata el problema de les dates perquè s'hi pugui participar i es considera que la primera setmana de juliol i els darrers dies de juny pot representar un temps apropiat. Per al proper any 2006 s'assenyalen els dies 3-7 de juliol.

També és valora la possibilitat de fer els exercicis fora, unint-se a altres diòcesis.

SEMINARI

Actualment formen el Seminari 3 estudiants d'estudis eclesiàstics i 9 estudiants d'ESO. Provenen de famílies molt diverses pel que fa a la fe i a la convivència. La majoria de seminaristes van bé en els estudis. Econòmicament algunes famílies aporten; d'altres, no.

Dia 21 de maig es celebrarà una trobada d'escolans/nes a Cala Blanca (Ciutadella), de 10 a 15 hores.

CALENDARI PROPI DE LA DIÒCESI

En l'apartat de prec i suggeriments un conseller demana si existeix publicat un calendari litúrgic de la Diòcesi on apareguin els sants o beats que es tenen com a propis. Com que no hi ha un text publicat en aquest sentit, s'encarrega a Mn. Guillem Pons que prepari un esborrany.

Josep Manguán, secretari

MARÇ

• **RECÉS PER A CATEQUISTES**

Aprofitant que el primer dia de mes era festiu a les Balears, el secretariat diocesà de Catequesi convidà a un recés els Catequistes en el santuari del Toro. Hi acudiren uns 90 participants i la pregària va ser dirigida per la germana clarissa Gadi, a partir d'un text de Sta. Clara, que duu per títol "Portadors d'una flama".

Els participants van expressar el seu goig d'haver fet un recés de pregària i meditació, dedicant-se més a la interioritat que no a dinàmiques de grup.

• **RECÉS DE LA CONFER**

El passat dissabte 12, al voltant d'una quarantena de membres de la CONFER de Menorca ens vàrem trobar al Monestir de Sta. Clara per participar en un recés que ens havien preparat, amb molta cura, les germanes clarisses. El recés portava per títol "Apassionats per Crist, volem facilitar als altres el camí de seguiment de Jesús". L'espiritualitat clarissa ens va ajudar a silenciar el nostre interior per escoltar la veu de de Crist per tal de trobar la forma de fer de Déu Pare/Mare el centre del nostre viure de cada dia,

donant-lo a tastar amb les nostres actituds i transparentant-lo amb la nostra vida quotidiana.

El recés va durar tot el matí i va finalitzar amb la celebració de l'Eucaristia. Després tots vàrem tenir l'oportunitat de participar en un dinar de germanor on poguérem compartir l'aliment i la fraternitat.

CONFER

• *EMD EXERCICIS ESPIRITUALS*

Necessitam que Algú doni resposta als anhels més profunds del nostre cor. La cercada resposta la trobam en Jesús. Els camins que animen al seu seguiment tenen molt a veure amb el silenci, la pregària i la conversió

En la recerca d'aquests camins, tretze matrimonis dels Equips de la Mare de Déu, ajudats per Mn. Sebastià Taltavull, hem fet l'annual escapada al Toro. Els exercicis espirituals, bastant devaluats en una època caracteritzada pel nihilisme que està marginant les grans preguntes existencials, ens han mogut a fer un parèntesi en el viure diari, en l'intent que no ens mengi la rutina, ni ens sedueixin ídols com el consumisme, l'alienació, la riquesa, el poder, el plaer, etc., tots ells seductors i brillants i que ens prometen allò que mai ens podran donar. Ens controlen i ens manipulen, però no ens salven. Ens enlluernen, al temps que ens barren el camí, afavorits per l'individualisme, la privatització de la vida, el narcisisme, la indiferència massiva. Esteim assistint a un renaixement de les sectes, de les religions sense Déu, d'un cristianisme a la carta.

Pujar al Toro pot significar posar-nos de peus a terra amb la mirada cap a la Llum, en una actitud de conversió, girant el cor cap al manament de l'amor i les benaurances.

En una societat que basa la seva existència en el tenir, hauríem de trobar el just equilibri entre el ser i un fer que no caigui en l'activisme. Ens ajudarà ser gent de pregària constant. La pregària és un do de Déu que, més que demanar, consisteix en escoltar la veu que ressona en el silenci del nostre cor. Procurar sempre que la nostra activitat estigui orientada cap el ser-

vei gratuït baix la llum d'una paraula que ens va regalar Jesús de Natzaret i que està escrita en els Evangelis.

Joan Miquel i Lina
EMD Maó-1

- ***ANIMADORS DE CANT LITÚRGIC***

En el col·legi dels Salesians de Ciutadella, ens vam reunir el dissabte 12 per a preparar els cants que es cantarien en les celebracions de Setmana Santa i Pasqua en les nostres parròquies. Com un fruit catequètic d'aquests assajos, Mn. Joan Febrer ha anat publicant, al Full Dominical, un comentari teològic del text de vuit cants pasquals. És un intent valuós de millorar la litúrgia des del cant i amb la millor comprensió del que es canta.

- ***MISSA CRISMAL***

El dimecres sant els preveres, convocats pel Sr. Bisbe, ens vam reunir a l'església parroquial del Carme de Maó. A les 18,30 h. vam resar vespres i després vam compartir un refrigeri. A les 20,00 h, amb assistència de fidels de totes les parròquies, vam celebrar la Missa Crismal. En ella vam donar gràcies pel gran do i misteri rebut en el sacerdoci ministerial, com ens recordava el Sr. Bisbe. Davant els fidels, vam renovar les promeses de l'Ordinació i la nostra voluntat de servir el poble de Déu. D'una manera especial vam felicitar Mn. Josep Seguí i vam donar-ne gràcies a Déu pels 50 anys de ministeri sacerdotal.

ABRIL

- ***MORT DE JOAN PAU II***

El vespre del dia 2 va córrer ràpid la notícia de la mort del Papa. Poc podem dir aquí quan tots els mitjans de comunicació social ens han omplert d'informació. La diòcesi de Menorca acollí la notícia amb la serenitat de la

pregària. Com arreu, ressonaren a mort les campanes de totes les parròquies per compartir el sentiment i l'oració amb els feligresos. El divendres, dia 8, el Sr. Bisbe presidí, a l'església de St. Francesc, la missa funeral, en sufragi del Papa, acompanyat pel presbiteri diocesà. El temple s'omplí de fidels i la Capella Davídica hi participà amb el cant. La setmana posterior, a les parròquies, s'anaren celebrant els funerals en els quals cada comunitat local pregà pel qui, fins llavors, havia servit l'Església Universal en el ministeri de Pastor.

• **JORNADA MUNDIAL DE PREGÀRIA PER LES VOCACIONS**

En totes les parròquies es va celebrar aquesta jornada de pregària per les vocacions, en el diumenge IV de Pasqua, i tenint la figura del Bon Pastor que l'Església ens oferia en la litúrgia d'aquell diumenge. El Secretariat per les Vocacions ens feia arribar el testimoni de dues religioses de vida contemplativa, que donaven el seu testimoni en el seguiment a la crida de Jesús. Eren la germana Gloria Buenaño, Concepcionista, i la germana Neus, Clarissa. A una hora convenient, les comunitats de cada parròquia es van reunir en una hora de pregària per les vocacions sota el lema: "Rema mar endins".

• **L'ISLAM AHIR I AVUI**

El P. Emilio Galindo havia vingut per dirigir, el diumenge 17, la Jornada de Teologia que es va celebrar al Toro. La temàtica era sobre la "Visió cristiana de l'Islam", que, per la seva actualitat, estava especialment recomanada a agents de pastoral, de Caritas, professors. El P. Emilio es va basar en els seus molts anys de vida entre els musulmans i en els seus profunds estudis.

El dilluns, a la Casa de l'Església de Maó, donà una conferència sobre "l'Islam, ahir i avui". A part de la situació social de molts països de majoria musulmana, el P. Galindo donà una visió del naixement de l'Islam a partir de la profunda experiència de Déu experimentada per Mahoma. Des d'aquí la xerrada versà sobre els corrents d'espiritualitat islàmica i els grans savis de l'Islam. El conferenciant es queixava que els vuit segles de cultura musulmana a Espanya hagin estat, en gran part, ignorats. La conferència volgué obrir camins cap a aquest nou món que avança vigorós. Malgrat les

coincidències, també es van remarcar les discordances entre cristians i musulmans. Destacà la dificultat que té el cristianisme d'obrir-se pas en un ambient musulmà, ja que és molt tancat i actua amb la seguretat del qui se sap que és l'última i vertadera religió revelada. El testimoni cristià ha de ser, entre ells, una presència i un servei.

• **NECROLÒGICA**

Dissabte dia 16 va morir na Magdalena Portella Moll, mare de Mn. Josep Sastre Portella i de Mn. Florenci Sastre Portella. El dilluns el Sr. Bisbe, acompanyat de molts preveres de la diòcesi, presidí el funeral a la parròquia de St. Antoni Mª Claret de la que és rector Mn. Florenci Sastre.

Rebin els nostres dos germans el més sentit condol i que el Senyor faci participar a na Magdalena de la joia pasqual.

• **BENET XVI**

Amb pocs dies, l'Església ha rebut la nova d'un nou Papa, en la persona del cardenal Joseph Ratzinger. De tots són coneguts els comentaris i les especulacions tant abans com després de l'elecció. Des del Butlletí, cal donar-ne gràcies a Déu i refermar-nos en l'esperança que l'Esperit anirà guiant l'Església. Potser, si se'ns permet fer un breu comentari sobre la frase sovint sentida: "És un Papa de transició?" diríem que, dit així, sona com si parléssim d'un compàs d'espera, d'un temps mort durant el qual la vida de l'Església queda com aletargada, en hibernació. No crec que Déu ni nosaltres ens puguem permetre aquests luxes. D'altra banda si fem la lectura a través de l'Evangelí, on Jesús valora les coses petites, i vol que treballlem una hora, mig dia, o tota la jornada, costa d'encaixar que ningú sigui vocacionat a estar només de pas.

Copiam alguns paràgrafs que el Sr. Bisbe va escriure en el Full Domini-
cal:

"Els nostres temps són bastant "compromesos" per a l'Església, però el desafiament sempre és el mateix: evangelitzar el món. L'Església no té raó de ser en si mateixa, és per al món, com va assenyalar el Concili Vaticà II.

“El servei de Benet XVI, successor de Pere, serà sempre confirmar en la fe els germans i servir a la comunió que el Senyor Jesús va encomanar al pescador de Galilea”.

“Jo el reb amb alegria i deman a la Comunitat Diocesana de Menorca que donem gràcies a Déu pel nou Papa, Pastor universal de l'Església. Que el Senyor l'assisteixi amb la seva llum i la seva força en el ministeri que Ell mateix li ha confiat”.

• **DIADA DE SANT JORDI**

El darrer cap de setmana de mes, els escoltes de Menorca vam celebrar, amb molta participació i entrega, la festa del patró St. Jordi. Uns 400 escoltes s'aplegaren en un indret únic i diferent del que fins ara s'havia emprat per aquesta activitat. El lloc escollit va ser una pedrera de marès, en desús, de gran fondària i dimensions. L'agrupament escolta

De St. Lluís va ser el responsable de l'organització d'enguany i va saber moure els fils perquè amb la col·laboració de molts es poguessin dur a terme totes les activitats de formació i de joc sense perill i a plena satisfacció. Aprofitant les llises parets de la pedrera es van poder organitzar activitats tan atractives com el “ràpel” i la tirolina. Encara que algun escolta, quan ja estava a punt de saltar, va fer seva la frase de moda: “Pues va a ser que no”.

La celebració de l'eucaristia va ser molt participada i també visualment molt expressiva. Un grup de pares dels escoltes de St. Lluís col·laboraren entusiastes en la preparació del material i en fer paella per a més de 400. Després de dinar, l'hora dels adéus va refermar l'amistat d'al·lots i joves que creixen sans, i vam marxar amb l'esperança de ser alguns més el proper any.

MAIG 2005

- 1 Missions: Jornada de Menorca Missionera
- 7 **Festa litúrgica de la Mare de Déu del Toro**
- 7 Jornada de Preveres i Religiosos/es al Toro
- 7 Vetla de Santa Maria al Toro
- 8 **Festa de l'Ascensió. Benedicció dels camps (El Toro)**
- 15 **Festa de Pentecosta**
- 19 Preveres: Jornada al Seminari en la festa de Jesucrist Sacerdot
- 25-26 Preveres. Formació permanent
- 28 Pastoral Penitenciària. Trobada amb familiars
- 29 Festa del Corpus Christi. Dia de la Caritat

JUNY 2005

- 5 EMD. Trobada final de curs
- 11 Vida Consagrada: Convivència fi de curs
- 14 Vida Creixent: Jornada de fi de curs
- 15 Consell del Presbiteri
- 18 Consell Pastoral Diocesà
- 26 Dia del Papa

ACERCA DE LA...
El presente documento...

En el marco de...

OBJETIVOS

El presente documento...

El presente documento...

El presente documento...

El presente documento...

